

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15. 5. 2019 v trestní věci obžalovaných 1. A ██████ S ██████, narozené ██████ v ██████, trvale bytem ██████, adresa pro doručování ██████, ██████, 2. A ██████ D ██████, narozeného ██████ v ██████, trvale bytem ██████, ██████,

takto:

I. K odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Karlových Varech se podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 2 trestního řádu **ruší** rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 27. 11. 2018 č.j. 5 T 10/2018-800 ohledně obžalovaného A ██████ D ██████, narozeného ██████, ve zprošťujícím výroku (část B napadeného rozsudku) a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc v rozsahu zrušení **vrací** soudu prvního stupně.

II. Odvolání poškozené společnosti IZOMAT stavebniny s.r.o. proti témuž rozsudku se podle § 256 trestního řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným výše označeným rozsudkem uznal Okresní soud v Karlových Varech obžalovanou A ██████ S ██████ vinnou zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku v souběhu se zločinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku. Těchto trestných činů se jmenovaná obžalovaná měla dopustit jednáním spočívajícím v tom, že

v době od 13. 10. 2014 do 30. 1. 2015 v Karlových Varech v úmyslu vylákat stavební materiál od poškozené společnosti IZOMAT Praha s.r.o., IČ 45242003, se sídlem Praha, Michalská 432 (nyní IZOMAT stavebniny s.r.o., dále jen IZOMAT) a v úmyslu za tento stavební materiál řádně nezaplatit neoprávněně vystupovala jako J ██████ P ██████, ██████ společnosti FINELOUD s.r.o., IČ 24264024, se sídlem Praha, Nad Vodovodem 3258, a takto jménem J ██████ P ██████ za společnost FINELOUD s.r.o., sjednala a uzavřela

- Rámcovou kupní smlouvu ze dne 13. 10. 2014 upravující základní podmínky pro uzavírání kupní smlouvy na zboží a práva a povinnosti mezi prodávajícím a kupujícím a
- Dohodu o vyplnění biankosměnky a udělení vyplňovacího práva směnečného ze dne 13. 10. 2014 ke zajištění všech splatných pohledávek,

kdy obě tyto smlouvy podepsala pod jménem „P ██████“;

- a dále dne 13. 10. 2014 podepsala jménem „P ██████“ vlastní biankosměnku, kdy takto padělanou biankosměnku předložila prostřednictvím J ██████ P ██████ jako pravou do sídla spol. IZOMAT, a to za účelem navýšení kreditu pro odběry stavebního materiálu, přičemž směnka byla společností IZOMAT následně vyplněna, na řád spol. IZOMAT, per aval J ██████ P ██████, na částku 1 264 894 Kč, a uplatněna dne 15. 5. 2015 v rámci žaloby u Městského soudu v Praze proti žalované společnosti FINELOUD s.r.o. a proti J ██████ P ██████ o zaplacení částky 1 264 894 Kč s návrhem na vydání směnečného platebního rozkazu, přičemž na základě rámcové kupní smlouvy ze dne 13. 10. 2014 a na základě následně navýšovaného kreditu na odběr materiálu na částku 1 000 000 Kč a následně na částku 1 400 000 Kč, došlo ze strany neustanoveného spolupachatele k objednání stavebního materiálu v celkové hodnotě 1 514 878 Kč od poškozené společnosti IZOMAT, na který poškozená společnost vystavila daňové doklady - faktury, a to:
- fakturu č. 6131402275 ze dne 30. 10. 2014, s datem splatnosti 30. 10. 2014, na částku 249 984 Kč vč. DPH,
- fakturu č. 6131402741 ze dne 6. 11. 2014, s datem splatnosti 16. 12. 2014, na částku 30 095 Kč vč. DPH,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

- fakturu č. 6131402737 ze dne 7. 11. 2014, s datem splatnosti 17. 12. 2014, na částku 114 017 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131402749 ze dne 10. 11. 2014, s datem splatnosti 20. 12. 2014, na částku 13 846 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131402805 ze dne 13. 11. 2014, s datem splatnosti 23. 12. 2014, na částku 40 641 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131402756 ze dne 14. 11. 2014, s datem splatnosti 24. 12. 2014, na částku 122 806 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131402816 ze dne 19. 11. 2014, s datem splatnosti 29. 12. 2014, na částku 111 305 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131402832 ze dne 19. 11. 2014, s datem splatnosti 29. 12. 2014, na částku 82 306 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131402968 ze dne 19. 11. 2014, s datem splatnosti 29. 12. 2014, na částku 148 695 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131402851 ze dne 21. 11. 2014, s datem splatnosti 31. 12. 2014, na částku 53 951 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131402865 ze dne 24. 11. 2014, s datem splatnosti 3. 1. 2015, na částku 4 765 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131402866 ze dne 24. 11. 2014, s datem splatnosti 3. 1. 2015, na částku 1 949 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131402940 ze dne 28. 11. 2014, s datem splatnosti 7. 1. 2015, na částku 17 562 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131402980 ze dne 3. 12. 2014, s datem splatnosti 12. 1. 2015 na částku 112 756 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131403007 ze dne 3. 12. 2014, s datem splatnosti 12. 1. 2015, na částku 178 882 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131403005 ze dne 4. 12. 2014, s datem splatnosti 13. 1. 2015, na částku 93 176 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131403006 ze dne 4. 12. 2014, s datem splatnosti 13. 1. 2015, na částku 59 907 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131403008 ze dne 5. 12. 2014, s datem splatnosti 14. 1. 2015, na částku 35 680 Kč vč. DPH,
 - fakturu č. 6131403149 ze dne 17. 12. 2014, s datem splatnosti 24. 1. 2015, na částku 42 555 Kč vč. DPH,
 přičemž obžalovaná objednaný stavební materiál převzala a převzetí potvrdila podpisem „P██████████“ na dodacích listech vystavených poškozenou společností:

- č. DL 131407501 ze dne 6. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402741, 6131402749,
 - č. DL 131407413 ze dne 6. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO 131406486,
 - č. DL 131407502 ze dne 10. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402741, 6131402749,
 - č. DL 131407579 ze dne 12. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO 131406520,
 - č. DL 131407581 ze dne 12. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO 131406664,
 - č. DL 131407693 ze dne 13. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402805,
 - č. DL 131407618 ze dne 13. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO 131406664,
 - č. DL 131407705 ze dne 18. 11. 2014 k faktuře /obj. č.: PO131406769,
 - č. DL 131407793 ze dne 19. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402832,
 - č. DL 131408073 ze dne 19. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402968,
 - č. DL 131407787 ze dne 19. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402816,
 - č. DL 131407758 ze dne 20. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO 131406853,
 - č. DL 131407560 ze dne 24. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402741, 6131402749, 6131402865,
 - č. DL 131407834 ze dne 24. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402866,
 - č. DL 131407835 ze dne 25. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO131406919,
 - č. DL 131408091 ze dne 3. 12. 2014 k faktuře č.: 6131402980,
 - č. DL 131408128 ze dne 3. 12. 2014 k faktuře č.: 6131403007, 6131403008,
 - č. DL 131408122 ze dne 4. 12. 2014 k faktuře č.: 6131403006,
 - č. DL 131408137 ze dne 5. 12. 2014 k faktuře č.: 6131403007, 6131403008,
 - č. DL 400143701 ze dne 17. 12. 2014 k objednávce č.: NO131401845,

přičemž obžalovaná za účelem navýšení kreditu pro odběr dalšího materiálu ubradila pouze první vystavenou fakturu, kdy na pokladně prodejny IZOMAT, pobočka Teplárenská 245, Karlovy Vary, dne 14. 10. 2014 ubradila v hotovosti částkou 248 000 Kč a dále dne 10. 11. 2014 ubradila v hotovosti částku 1 984 Kč, čímž poškozené společnosti IZOMAT stavebniny s.r.o., IČ 45242003, se sídlem Praha, Michalská 432, způsobila škodu ve výši 1 264 894 Kč.

2. Soud prvního stupně obžalované A██████████ S██████████ uložil za toto jednání podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří roků, jehož výkon podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti let.
3. Dalším výrokem bylo okresním soudem rozhodováno o nároku na náhradu škody, a to tak, že podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalované A██████████ S██████████ uložena povinnost zaplatit poškozené společnosti IZOMAT stavebniny s.r.o. na náhradě škody částku ve výši 1 264 894 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu pak byla jmenovaná poškozená se zbytkem svého nároku na

náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Naproti tomu byl obžalovaný A [redacted] D [redacted] okresním soudem podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěn obžaloby Okresního státního zastupitelství v Karlových Varech sp.zn. 4 ZT 37/2017 pro skutek, v němž byl státním zástupcem spatřován přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 odst. 1 trestního zákoníku a jehož se měl obžalovaný dopustit tím, že

jako zaměstnanec a [redacted] pobočky společnosti IZOMAT Praha s.r.o., ul. Teplárenská 245, Karlovy Vary (nyní IZOMAT stavebniny s.r.o., dále jen IZOMAT),

ačkoliv byl podle § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, povinen jako zaměstnanec poškozené společnosti řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem a strážit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a dále

ačkoliv byl podle čl. 6 pracovní smlouvy ze dne [redacted] povinen řádně se každý kalendářní měsíc seznámit s vnitřními předpisy zaměstnavatele,

a podle Směrnice o pravidlech péče o pohledávky provozoven spol. IZOMAT ze dne 1. 1. 2014, a to její části „C“, měl za účelem předcházení vzniku pohledávek po splatnosti za povinnost mít velmi dobrou znalost zákazníků, soustavné sledování jejich činnosti a bonity, a měl za povinnost průběžně sledovat činnost svých přiřazených zákazníků, s cílem znát základní informace o stavbách, které zákazník realizuje, kdo je odběratelem zákazníka, přehled zakázek, které zákazník bude realizovat, dále byl povinen alespoň jedenkrát měsíčně navštívit sídlo nebo kontaktní pracoviště zákazníka,

v rozporu se svými povinnostmi nedbal náležitě opatrnosti a obezřetnosti při jednání se zákazníkem vystupujícím pod jménem J [redacted] P [redacted], [redacted] společnosti FINELOUD s.r.o., IČ 24264024, se sídlem Praha, Nad Vodovodem 3258, když žádným způsobem neověřil totožnost této osoby a nezjistil tak, že se za osobu J [redacted] P [redacted] vydává obžalovaná A [redacted] S [redacted], která jednala v úmyslu vylákat stavební materiál od poškozené společnosti IZOMAT a za tento stavební materiál řádně nezaplatit, v důsledku čehož s obviněnou A [redacted] S [redacted] vydávající se za J [redacted] P [redacted] jednající za společnost FINELOUD sjednal a uzavřel

- Rámcovou kupní smlouvu ze dne 13. 10. 2014 upravující základní podmínky pro uzavírání kupní smlouvy na zboží a práva a povinnosti mezi prodávajícím a kupujícím a

- Dohodu o vyplnění biankosměnky a udělení vyplňovacího práva směnečného ze dne 13. 10. 2014 k zajištění všech splatných pohledávek, ke které mu obžalovaná A [redacted] S [redacted] vystavila padělanou vlastní biankosměnku ze dne 13. 10. 2014 podepsanou jménem „I [redacted]“;

příčemž na základě rámcové kupní smlouvy ze dne 13. 10. 2014 a na základě následně navyšovaného kreditu na odběr materiálu na částku 1 000 000 Kč a následně na částku 1 400 000 Kč, kdy navýšení kreditu sám zařídil, aniž by ověřil totožnost osoby jednající za klienta a aniž by ověřil, za jakým účelem je stavební materiál odebírán, obžalovaná A [redacted] S [redacted] objednala a odebrala od poškozené společnosti IZOMAT stavební materiál v celkové hodnotě 1 514 878 Kč, který obžalovaná A [redacted] S [redacted] převzala a převzetí potvrdila podpisem „P [redacted]“ na dodacích listech vystavených poškozenou společností:

- č. DL 131407501 ze dne 6. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402741, 6131402749,
- č. DL 131407413 ze dne 6. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO 131406486,
- č. DL 131407502 ze dne 10. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402741, 6131402749,
- č. DL 131407579 ze dne 12. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO 131406520,
- č. DL 131407581 ze dne 12. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO 131406664,
- č. DL 131407693 ze dne 13. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402805,
- č. DL 131407618 ze dne 13. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO 131406664,
- č. DL 131407705 ze dne 18. 11. 2014 k faktuře /obj. č.: PO131406769,
- č. DL 131407793 ze dne 19. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402832,
- č. DL 131408073 ze dne 19. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402968,
- č. DL 131407787 ze dne 19. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402816,

- č. DL 131407758 ze dne 20. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO 131406853,
- č. DL 131407560 ze dne 24. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402741, 6131402749, 6131402865,
- č. DL 131407834 ze dne 24. 11. 2014 k faktuře č.: 6131402866,
- č. DL 131407835 ze dne 25. 11. 2014 k faktuře/obj. č.: PO131406919,
- č. DL 131408091 ze dne 3. 12. 2014 k faktuře č.: 6131402980,
- č. DL 131408128 ze dne 3. 12. 2014 k faktuře č.: 6131403007, 6131403008,
- č. DL 131408121 ze dne 4. 12. 2014 k faktuře č. 6131403005,
- č. DL 131408122 ze dne 4. 12. 2014 k faktuře č.: 6131403006,
- č. DL 131408137 ze dne 5. 12. 2014 k faktuře č.: 6131403007, 6131403008,
- č. 400143701 ze dne 17. 12. 2014 k objednávce č.: NO131401845,

přičemž obžalovaná A■■■■ S■■■■ z této částky uhradila pouze první vystavenou fakturu, kdy na pokladně prodejny IZOMAT, pobočka Teplárenská 245, Karlovy Vary, dne 14. 10. 2014 uhradila v hotovosti částkou 248 000 Kč a dále dne 10. 11. 2014 uhradila v hotovosti částku 1 984 Kč, čímž svému zaměstnavateli - poškozené společnosti IZOMAT stavebniny s.r.o., IČ 45242003, se sídlem Praha, Michalská 432, způsobil škodu ve výši 1 264 894 Kč.

5. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce a poškozená společnost IZOMAT stavebniny s.r.o. Ze strany obžalované A■■■■ S■■■■, ani obžalovaného A■■■■ D■■■■ odvolání podáno nebylo.
6. Poškozená společnost IZOMAT stavebniny s.r.o. zaměřila odvolání pouze do výroku o náhradě škody (zmiňovaného výše v odstavci třetím). Poukázala na to, že dle jejího názoru soud prvního stupně v napadené části rozsudku rozhodl nesprávně, neboť je dána příčinná souvislost mezi jednáním obžalované a vznikem škody v celé uplatněné výši, a proto má poškozená nárok na náhradu ve výši 1 398 645 Kč, s níž se k trestnímu řízení připojila, a soud prvního stupně jí měl v této výši nárok přiznat a nikoliv ji zčásti odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních. Dle názoru poškozené je jednoznačně prokázáno, že pokud by nedošlo k protiprávnímu jednání obžalované (spočívajícím ve vystavení padělané biankosměnky), nedošlo by k omylu na straně poškozené, která důvodně předpokládala, že biankosměnka je platná, a tudíž by nemohlo dojít k jejímu vyplnění a uplatnění v občanskoprávním řízení, a následně ke vzniku škody, spočívající ve vzniku povinnosti poškozené nahradit náklady spojené s procesním neúspěchem. Tyto náklady přitom poškozená musela nahradit, neboť jejich zaplacení jí bylo uloženo pravomocným rozhodnutím soudu. V případě, že by směnka byla vystavena platně, tzn. skutečně podepsána J■■■■ P■■■■, směnečná žaloba by nepochybně byla úspěšná a pohledávka by byla následně uspokojena z majetku J■■■■ P■■■■. Tato je prokazatelně bonitní osobou, a to min. v tom, že v době podání občanskoprávní žaloby měla a dodnes má ve výlučném vlastnictví nemovitost, která není zatížena žádnými právy třetích osob. Poškozená proto navrhl, aby odvolací soud v napadené části rozsudek soudu prvního stupně zrušil a sám rozhodl tak, že se poškozené přiznává nárok na náhradu škody ve výši 1 398 645 Kč.
7. Státní zástupce pak podal odvolání proti výroku, kterým byl obžalovaný A■■■■ D■■■■ zproštěn obžaloby, a to v neprospěch obžalovaného A■■■■ D■■■■. V odůvodnění odvolání uvedl, že nesouhlasí se závěrem okresního soudu o tom, že nebylo prokázáno, že by se stíhaný skutek stal. Podle státního zástupce bylo nejen prokázáno, že se stíhaný skutek stal, ale je rovněž možno učinit spolehlivý závěr, že tento skutek naplňuje všechny znaky skutkové podstaty stíhaného trestného činu. Podle státního zástupce lze přisvědčit okresnímu soudu v tom směru, že zejména v důsledku toho, že poškozená J■■■■ P■■■■ ve své svědecké výpovědi odmítla k věci vypovídat, došlo oproti přípravnému řízení ke změně důkazní situace. Státní zástupce má však za to, že tato změna sama o sobě nemůže vést k závěru, že se vinu obžalovaného nepodařilo prokázat, neboť o vině obžalovaného svědčí i další provedené důkazy.
8. Státní zástupce v tomto směru dále uvedl, že obžalovaný svou obhajobu postavil na tvrzení, že jednal s J■■■■ P■■■■, při samotném podpisu smluv však přítomen nebyl, neboť jmenovaná si smlouvy odnesla a přinesla je podepsané. Je patrné, že okresní soud dospěl k závěru,

že tato obhajoba obžalovaného nebyla vyvrácena. K této obhajobě je však třeba uvést, že podle odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví zkoumání ručního písma, byly falešnými podpisy opatřeny nejen smlouvy a směnka, ale rovněž i dodací listiny. Z odborného vyjádření přitom vyplývá kategorický závěr, že autorem všech zjištěných padělaných podpisů je jediná osoba (pravděpodobně obžalovaná A. S.). Sám obžalovaný přitom při svém výslechu připustil, že v některých případech řešil „nějaké dodáky“ při osobním jednání s paní P. Ve vztahu k potvrzení dodacích listů si lze přitom jen stěží představit rozumný důvod, aby obžalovaný při osobním setkání s paní P. této dodací listy ponechal a dodatečně je obdržel podepsané.

9. Pro závěr o tom, že obžalovaný byl osobně přítomen u podpisu smluv, směnky a dalších souvisejících dokladů dle státního zástupce svědčí i samotné písemné prohlášení obžalovaného ze dne 22. 5. 2015, ve kterém se obžalovaný vyjadřuje k okolnostem uzavření rámcové kupní smlouvy a souvisejícím dokumentům. Obžalovaný takto mj. prohlásil, že totožnost J. P. ověřil po předložení jejího občanského průkazu. Paní J. P. před ním poté všechny inkriminované listiny (smlouvy a biankosměnku) vlastnoručně podepsala. Podpisy všech listin proběhly v kanceláři obžalovaného na pobočce společnosti v Karlových Varech. Svědek Ing. S. B., poškozené společnosti, při své výpovědi mj. uvedl, že ještě před občanskoprávním řízením ho obžalovaný opakovaně ubezpečoval o tom, že paní P. před ním podepsala směnku i smlouvu.
10. Státní zástupce v odůvodnění odvolání dále uvedl, že má zároveň za to, že v přímé příčinné souvislosti s porušením výše uvedených povinností vznikla poškozené společnosti škoda (a to ve výši 1 264 894 Kč). Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí, že obžalovaný nebyl osobou, která v rámci poškozené společnosti rozhodovala o navyšování kreditu pro odběr zboží. V tomto směru státní zástupce poukázal na to, že odpovědné osoby v centrále poškozené společnosti v Praze, které o navýšení kreditu rozhodovaly, tak činily na základě požadavku obžalovaného a na základě informací, které jim obžalovaný poskytl, přičemž s ohledem na již výše citované povinnosti obžalovaného neměly důvod tyto odpovědné osoby o poskytovaných informacích pochybovat. Z povahy věci pak tyto odpovědné osoby nemohly zkoumat, zda za klienta skutečně jedná oprávněná osoba, v tomto směru se musely plně spolehnout na obžalovaného. Státní zástupce pak následně poukázal na skutečnosti, které uvedli v rámci svých svědeckých výpovědí J. Č., poškozené společnosti Ing. J. Č., poškozené společnosti Ing. S. B. a bývalý J. poškozené společnosti M. J. Škoda dle státního zástupce nevznikla primárně z důvodu, že by odpovědní vedoucí pracovníci poškozené společnosti nesprávně rozhodovali o navýšení kreditu. Pochybení, které vedlo ke vzniku škody na majetku poškozené společnosti, je tedy dle státního zástupce třeba spatřovat na straně obžalovaného, který řádně neověřil totožnost osoby, se kterou jednal, a naopak zjevně nepravdivě informoval svědka J. a B. o rozhodných skutečnostech pro posouzení bonity společnosti FINELOUD s.r.o.
11. Dle státního zástupce obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty stíhaného trestného činu. Porušil totiž své povinnosti vedoucího zaměstnance a zanedbal požadavek náležité opatrnosti při sjednání předmětné rámcové smlouvy i při realizaci následných odběrů zboží. Dostatečným způsobem neověřil totožnost osoby jednající za kupujícího. Státní zástupce zdůraznil, že obžalovaný měl jednat s J. P., ženou ve věku ■ let (ročník ■), avšak smlouvu podepsala A. S., které v té době bylo ■ let (ročník ■). Udaje o věku J. P. společnosti musely být obžalovanému známy z výpisu z obchodního rejstříku. Obžalovaný tedy zjevně při uzavírání smlouvy rezignoval na požadavek obezřetnosti a opatrnosti při sjednávání obchodního vztahu s novým klientem. V daném případě přitom lze mít za to, že obžalovaný porušil důležitou povinnost, neboť řádné prověření nového klienta je vždy jedním ze základních předpokladů předcházení vzniku nedobytných pohledávek. Státní zástupce má přitom za to, že lze dovodit i závěr, že obžalovaný čin spáchal z hrubé nevědomé nedbalosti. Obžalovaný zcela rezignoval na své povinnosti a stejného pochybení se měl

dopustit opakovaně, neboť s obžalovanou S [REDACTED] jednal nejen při uzavírání smlouvy, ale rovněž při podpisech dodacích listů. Obžalovaný připustil, aby objednaný materiál byl dodáván bez potvrzení převzetí ze strany objednatele a sám následně zajišťoval dodatečné podpisy na dodacích listech. Zároveň obžalovaný nepravdivě informoval své nadřízené odpovědné pracovníky poškozené společnosti o poměrech společnosti FINELOUD. Závěrem státní zástupce navrhl, aby odvolací soud rozsudek v napadeném rozsahu zrušil a věc obžalovaného A [REDACTED] D [REDACTED] vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

12. Obžalovaná A [REDACTED] S [REDACTED] se k odvolání poškozené společnosti IZOMAT stavebniny s.r.o. vyjádřila při veřejném zasedání u odvolacího soudu tak, že okresní soud mohl rozhodovat pouze o škodě, která byla způsobena přímým jednáním, o kterém okresní soud rozhodoval, s tím, že další navazující škoda nemohla být předmětem tohoto trestního řízení. Proto nepovažuje odvolání za důvodné a navrhla je zamítnout podle § 256 trestního řádu.
13. Obžalovaný A [REDACTED] D [REDACTED] se k odvolání státního zástupce vyjádřil při veřejném zasedání u odvolacího soudu tak, že podle něj soud prvního stupně zcela správně dospěl ke skutkovým i právním závěrům. Dle obžalovaného argumentace státního zástupce v podaném odvolání zcela pomíjí skutečnost, že obžalovaný už v přípravném řízení v rámci rekognice identifikoval [REDACTED] společnosti J [REDACTED] P [REDACTED] jako ženu, s níž jednal, nikdy v rámci přípravného řízení neoznačil zde obžalovanou S [REDACTED]. Rovněž dle obžalovaného státní zástupce ve svém odvolání zcela pomíjí a rezignuje na základní zásady trestního řízení a rovněž i trestního zákoníku, zejména co do naplnění všech zákonných znaků skutkový podstaty stíhaného přečinu. Obžalovaný navrhl odvolání státního zástupce zamítnout podle § 256 trestního řádu.
14. Krajský soud v Plzni z podnětu odvolání státního zástupce a poškozené společnosti přezkoumal napadený rozsudek způsobem uvedeným v § 254 odst. 1 trestního řádu, tj. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláními napadeného výroku o náhradě škody týkajícího se obžalované S [REDACTED] a zprošťujícího výroku učiněného ve vztahu k obžalovanému D [REDACTED]. V rámci odvolacích námitek a napadených výroků přezkoumal i správnost předcházejícího řízení. K vadám, které odvoláními nebyly výslovně vytykány, mohl přihlídnout jen tehdy, pokud by měly vliv na správnost odvoláními napadených výroků.

A.

15. Krajský soud se bude nejdříve zabývat odvoláním poškozené společnosti. Ta jej podala výhradně proti výroku o náhradě škody učiněném okresním soudem výlučně ve vztahu k obžalované A [REDACTED] S [REDACTED]. Krajský soud neshledal důvod (§ 254 odst. 2 trestního řádu), který by ho opravňoval přezkoumávat zákonnost a odůvodněnost výroků o vině a trestu, které se týkaly obžalované A [REDACTED] S [REDACTED], přičemž proti těmto výrokům žádné odvolání podáno nebylo.
16. Krajský soud nezjistil pochybení ve výroku o náhradě škody učiněném ve vztahu k obžalované A [REDACTED] S [REDACTED] podle § 228 odst. 1 trestního řádu a § 229 odst. 2 trestního řádu. Zde uvedená poškozená společnost včas a řádně uplatnila proti jmenované obžalované nárok na náhradu škody v celkové výši 1 398 645 Kč, jejíž výše byla provedeným dokazováním prokázána na částku 1 264 894 Kč a obžalovaná za tuto škodu jednoznačně odpovídá. Proto okresní soud nepochybil, pokud obžalované za situace, kdy ji uznal vinnou předmětnými trestnými činy (a skutek vymezil způsobem již výše uvedeným v odstavci 1. odůvodnění tohoto rozhodnutí), kterými způsobila poškozené společnosti majetkovou újmu, uložil v rozsudku povinnost uhradit poškozené společnosti částku 1 264 894 Kč a se zbytkem uplatněného nároku (představujícím náklady vzniklé poškozené společnosti v souvislosti s řízením vedeným u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 53 Cm 122/2015 vyvolaném na základě žaloby poškozené společnosti podané vůči společnosti FINELOUD s.r.o. a J [REDACTED] P [REDACTED] o zaplacení částky 1 264 894 Kč s příslušenstvím

s návrhem na vydání směnečného platebního rozkazu) ji odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. K odvolacím námitkám poškozené společnosti je třeba uvést, že tyto krajský soud neshledal jako důvodné. V tomto směru je třeba zdůraznit, že jedním z předpokladů pro přiznání nároku na náhradu škody v rámci adhezního řízení je, že ke způsobení majetkové škody (případně nemajetkové újmy či k obohacení pachatele na úkor poškozeného) musí dojít předmětným trestným činem, tj. musí být v příčinné souvislosti se skutkem, z něhož je pachatel uznán vinným. Tento předpoklad však v případě poškozenou společností požadované náhrady soudních výloh ve výši 133 751 Kč, které jí vznikly v rámci výše zmiňovaného občanskoprávního řízení vedeného u Městského soudu v Praze, splněn nebyl. Předmětem adhezního řízení nemůže být škoda způsobená jiným činem, pro který není pachatel trestně stíhán, byť i souvisel se skutkem, který je předmětem trestního stíhání. Za situace, kdy poškozené společnosti vzniklé soudní výlohy přímo nesouvisí se skutkem, jímž byla obžalovaná uznána vinnou, nejsou přímým následkem jejího trestného jednání a nelze v adhezním řízení o takovém závazku rozhodovat. Lze uzavřít, že podle názoru zdejšího soudu sice nalézací soud nedošel, jak je zřejmé ze způsobu, jakým odůvodnil napadený výrok o náhradě škody, na podkladě provedeného dokazování ke zcela správným skutkovým závěrům (pokud jde o jeho závěr o podílu J. [REDAKCE] P. [REDAKCE] na spáchání projednávaných zločinů a spoluodpovědnosti za vzniklé soudní výlohy ve výše zmiňovaném občanskoprávním řízení) a rozsudek lze označit v této části za do značné míry nepřezkoumatelný ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu, nicméně konečný právní závěr byl věcně správný a zákonný, byť měl být však učiněn na podkladě jiné (výše zmíněné) skutkové i právní argumentace.

17. Ze shora uvedeného lze tedy dovodit, že odvolání poškozené společnosti nepovažoval zdejší soud za důvodné, a proto je zamítl jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu.

B.

18. Oproti tomu, pokud pak jde o odvolání státního zástupce, po přezkoumání zprošťujícího výroku napadeného rozsudku týkajícího se obžalovaného A. [REDAKCE] D. [REDAKCE], dospěl odvolací soud k závěru, že jeho odvolání je důvodné.
19. Okresní soud věnoval předmětné trestní věci značnou pozornost, pečlivě prováděl důkazy, které byly opatřeny, napadený rozsudek odůvodnil, nepostupoval však zcela důsledně a v souladu se zákonem. Odvolací soud totiž zjistil vady řízení, které rozsudku předcházelo, nebyla dodržena všechna ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci a právo obhajoby. Okresní soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a napadený rozsudek je tak do jisté míry nepřezkoumatelný. O správnosti skutkových zjištění okresního soudu tak vznikají určité pochybnosti a bude nutné k objasnění věci provést důkazy další. Ve svém souhrnu se jedná o vady, které nelze napravit v odvolacím řízení. Proto krajský soud z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu zrušil na podkladě odvolání obou obžalovaných napadený rozsudek a věc vrátil podle § 259 odst. 1 trestního řádu okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.
20. Ačkoli odvolatel nevytýkal žádné vady procesního charakteru a jeho odvolání bylo zaměřeno pouze vůči skutkovým zjištěním okresního soudu a hodnocení provedených důkazů, dospěl odvolací soud k závěru, že řízení před nalézacím soudem je zatíženo podstatnou procesní vadou ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Tato spočívá v tom, že byla v řízení porušena zákonná ustanovení vedoucí k řádnému zjištění skutkového stavu věci, když ve věci dosud nebylo provedeno dokazování v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a v tomto směru lze označit skutková zjištění za neúplná a napadený rozsudek v jeho zprošťujícím výroku za předčasný.

21. Okresní soud řádně a odpovídajícím způsobem nereagoval na zjištění, která vyplynula z obhajoby obžalovaného, kterou uplatnil až v řízení před okresním soudem, stejně jako na skutečnost, že J. P. v rámci své svědecké výpovědi v hlavním líčení využila práva nevypovídat. Rovněž i zhodnocení důkazní situace v tom směru, že nelze bezpečně vyvrátit obhajobu obžalovaného spočívající v tom, že spoluobžalovanou A. S. nezná a že skutečně jednal s J. P. a že tato se mu prokázala občanským průkazem, považuje krajský soud za prozatím nesprávné a dostatečně neodůvodněné. Okresní soud se totiž při hodnocení údajného jednání obžalovaného nezabýval všemi skutečnostmi rozhodnými pro posouzení této otázky.
22. Dále je třeba na tomto místě uvést, že odvolací soud se v podstatě ztotožnil se všemi námitkami ze strany státního zástupce podaného odvolání, když má za to, že hodnocení dosud provedených důkazů okresním soudem zcela neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Závěry okresního soudu, zejména pokud jde o hodnocení skutečností uváděným obžalovaným v rámci jeho obhajoby ohledně toho, jakým způsobem a z jakých důvodů mělo dle jeho tvrzení docházet k podpisu předmětné rámcové kupní smlouvy, dohody o vyplnění biankosměnky, směnky, dodacích listů i dohody o uznání a úhradě dluhu, i ohledně toho, za jakých okolností měl podepsat prohlášení datové dnem 22. 5. 2015 založené na č.l. 177 spisu, v němž mj. uvádí, že totožnost J. P. ověřil po předložení jejího občanského průkazu a tato před ním smlouvy a směnku vlastnoručně podepsal, si vzájemně odporují a nejsou logické. Okresní soud se s touto otázkou dostatečně nevypořádal a v odůvodnění napadeného rozsudku dostatečným a přesvědčivým způsobem nevysvětlil, proč uvěřil verzi obžalovaného a naopak nevzal v potaz skutečnosti uváděné v rámci svědecké výpovědi [redacted] poškozené společnosti Ing. S. B., tj. mj. že jej obžalovaný opakovaně ubezpečoval v tom, že paní P. před ním rámcovou kupní smlouvu a směnku podepsala. Státní zástupce přitom výstižně poukázal na to, že dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma byly falešnými podpisy opatřeny nejen smlouvy a směnky, ale rovněž i dodací listy a že z odborného vyjádření vyplývá, že autorem všech zjištěných padělých podpisů je jediná osoba (pravděpodobně obžalovaná A. S.). Za takové situace se přitom jeví jako značně nelogické tvrzení obžalovaného, že nechával k prostudování osobě, která se mu prokázala občanským průkazem na jméno J. P., i dodací listy, při jejichž předání se s ní dle jeho výpovědi „třeba ve čtyřech případech“ setkal a vysvětloval tímto způsobem skutečnost, že tato osoba předmětné listiny přímo před ním nepodepsala. Dále pak v odůvodnění napadeného rozsudku chybí úvahy okresního soudu, zda a jaký vliv měly při posuzování věrohodnosti verze průběhu události uplatněné obžalovaným, podle níž jednal v záležitostech týkajících se společnosti FINELOUD s.r.o. s J. P., jím současně na základě svědeckých výpovědí J. N. a J. R. učiněné skutkové zjištění, že úhradu ve formě dvou částečných hotovostních plateb první společnosti FINELOUD s.r.o. vystavené faktury na pokladně poškozené společnosti provedla nikoliv J. P., ale osobně obžalovaná.
23. Rovněž pak okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku nevysvětlil, proč na jím učiněných závěrech uvedených v třetím odstavci na straně 6 napadeného rozsudku nezměnily nic skutečnosti uváděné v rámci svých výpovědí [redacted] poškozené společnosti Ing. J. Č., [redacted] poškozené společnosti M. J. a zejména pak ani [redacted] poškozené společnosti Ing. S. B., který mj. uváděl, že jej obžalovaný v rámci schvalovacího procesu při navyšování kreditu pro společnosti FINELOUD s.r.o. ubezpečoval, že tuto společnost zná, že společnost má stavební zakázky na Karlovarsku a že další zakázky bude mít a osobně se zná s paní majitelkou. Rovněž ani okresní soud nevysvětlil, proč přes vyjádření svědka Ing. J. Č. či svědka B. Š. (který se výslovně vyjádřil v rámci jeho svědecké výpovědi, že důvodem, proč obžalovaný D. s prací v poškozené společnosti skončil, byly nesrovnalosti a odběry zboží a dluhy asi u čtyř až pěti firem), dospěl k závěru, že za situace, kdy obžalovaný zastával funkci [redacted] poškozené

společnosti po dobu více než dvou let a je mu kladeno za vinu pochybení pouze ve vztahu k jednomu jedinému zákazníkovi, toto nesevčí o tom, že by jednal zřejmě bezohledně k zájmům poškozené společnosti. Krajský soud má za to, že okresní soud při hodnocení důkazů tedy nedostal své povinnosti uvedené v § 2 odst. 6 trestního řádu, hodnocení důkazů okresním soudem odporuje zásadám volného hodnocení důkazů a není v souladu s formální logikou.

24. Současně však musí konstatovat, že okresní soud je postaven do nelehké role, pokud jde o objasnění věci za situace, kdy obžalovaná A █████ S █████ využila práva nevypovídat, a práva odepřít ve věci svědeckou výpověď využila i J █████ P █████. I řada dalších svědků pak ve věci rovněž oprávněně odepírá vypovídat. I přes uvedené však skýtají provedené důkazy a důkazy, které ještě budou muset být provedeny možnost o žalovaném skutku rozhodnout. Na tomto místě je pak nutno doplnit, že z vyjádření J █████ P █████ při hlavním líčení ze dne 4. 10. 2018 (dle protokolu a dle zvukového záznamu pořízeného o tomto hlavním líčení) vyplývá, že výpověď odepřela podle § 100 odst. 2 trestního řádu z důvodu, že by svojí výpovědí mohla způsobit nebezpečí trestního stíhání obžalované A █████ S █████, která je družkou jejího syna I █████ P █████, nikoliv však z důvodu, že by svojí výpovědí způsobila nebezpečí trestního stíhání sama sobě. Za takové situace přitom nelze bez dalšího v důsledku toho, že využila takto svého práva jako svědek nevypovídat, přijmout verzi průběhu předmětné události uplatněnou obžalovaným v rámci jeho výpovědi v hlavním líčení (a to tím spíše, když jsou k dispozici současně výše naznačené důkazy této verzi odporující) a dospět k jednoznačnému závěru, jak v posledním odstavci odůvodnění napadeného rozsudku učinil okresní soud, že se J █████ P █████ podílela na spáchání projednávaných zločinů.
25. Pokud bylo okresnímu soudu vytknuto provedení neúplného dokazování v dané věci, je k tomuto třeba dále uvést, že při absenci procesně použitelné výpovědi J █████ P █████ se nabízelo připojit si k procesnímu spisu alespoň spis vedený Městským soudem v Praze pod sp.zn. 53 Cm 122/2015 ohledně řízení na základě žaloby poškozené společnosti podané vůči společnosti FINELOUD s.r.o. a J █████ P █████ o zaplacení částky 1 264 894 Kč s příslušenstvím s návrhem na vydání směnečného platebního rozkazu a z něj k důkazu provést příslušné listiny týkající se průběhu daného řízení, na základě nichž by bylo možno skutkový stav věci objasnit (nad rámec těch, jejichž kopie jsou již t.č. v procesním spisu založeny a které již byly provedeny k důkazu). V rámci řízení před okresním soudem tak učiněno nebylo. Zmiňovaný spis byl proto připojen k procesnímu spisu v rámci odvolacího řízení a z něj bylo mj. zjištěno, že je v něm na č.l. 33-34 spisu založeno čestné prohlášení, na které připojili dne 26. 5. 2015 svůj úředně ověřený podpis obžalovaný D █████ a svědek B █████ Š █████. *Dle textu tohoto prohlášení přitom oba jmenovaní svým podpisem stvrdili, že byli přítomni mj. tomu, když J █████ P █████, jejíž totožnost obžalovaný D █████ ověřil dle občanského průkazu, podepsala předmětnou rámcovou kupní smlouvu s poškozenou společností, dohodu o vyplnění biankosměnky i předmětnou směnku.* Skutečnosti zjištěné ze zmiňované listiny přitom vyvolávají pochybnosti o správnosti dosavadních skutkových zjištění ze strany okresního soudu, přičemž k jejich odstranění bude kromě provedení **příslušných listin ze zmiňovaného spisu Městského soudu v Praze** k důkazu potřeba i opakovat některé důkazy, resp. doplnit výsledky některých již ve věci slyšených osob. Provádění těchto důkazů odvolacím soudem by znamenalo nahrazování činnosti soudu prvního stupně.
26. Konkrétně bude nutno v rámci nového projednání věci okresním soudem **doplnit výslech svědka B █████ Š █████** zejména k tomu, zda a za jakých okolností podepisoval výše uvedené prohlášení založené na č.l. 33-34 výše zmiňovaného spisu Městského soudu v Praze a za jakých okolností je podepisoval obžalovaný D █████, tj. zda to prohlášení odpovídá pravdě, tzn. zda byl podpisu předmětné rámcové kupní smlouvy, dohody o vyplnění biankosměnky a směnky přítomni a jak toto probíhalo. Rovněž pak bude v návaznosti na jeho vyjádření případně vyzván k vysvětlení skutečností, které dosud ve věci v rámci své svědecké výpovědi uvedl (kdy mj. tvrdil, že osobně s nikým ze společnosti FINELOUD s.r.o. nejednal a že s uzavíráním rámcové smlouvy neměl nic

společného). Vzhledem k tomu, jak obžalovaný v rámci své výpovědi v hlavním líčení vysvětloval skutečnost, že se na čestném prohlášení s datem 22. 5. 2015 založeném na č.l. 177 nachází jeho podpis, bude okresním soudem **doplněn i výslech obžalovaného**. Tento bude vyslechnut k tomu, zda a za jakých okolností podepisoval čestné prohlášení založené na č.l. 33-34 výše zmiňovaného spisu Městského soudu v Praze, zda jej četl či nikoliv a případnou svoji kladnou či zápornou odpověď vysvětlil, vyjádřil se k tomu, zda uvedené čestné prohlášení odpovídá pravdě, i k tomu, jak často si v předmětném období nechával ověřovat úředně svůj podpis na nějaké listině.

27. Okresní soud se rovněž v rámci nového projednání věci pokusí více objasnit vztahy mezi jednotlivými zúčastněnými osobami, zejména pak mezi obžalovanými a mezi obžalovaným a I. P. označovaným jako „P.“ (který je druhem obžalované a současně synem J. P.). Objasnění této skutečnosti, jemuž v rámci dosavadního dokazování nebyla okresním soudem věnována dostatečná pozornost, se pak rovněž jeví jako podstatné pro posouzení dané věci, resp. pro prověření tvrzení obžalovaného uplatněného v rámci jeho obhajoby, že obžalovanou S. nezná a že I. P. znal do doby, než mu jeho jméno řekli na policii, jen pod přezdívkou „P.“ a nevěděl, že J. P. je jeho příbuznou. V tomto směru pak proto okresní soud **doplní rovněž výslech již zmiňovaného svědka B. Š.**, jehož se dotáže na to, co je mu nad rámec již ze strany svědka dosud uvedeného známo o vztahu mezi obžalovaným D. a I. P. (P.), tj. jak často je viděl spolu, jak se k sobě chovali, případně kdo všechno další byl přítomen jejich společných setkání a zda se tito dva jmenovaní bavili o svých rodinných poměrech či rodinných příslušnících atd. Rovněž pak bude jmenovaný svědek dotázán na to, zda je mu známo něco o tom, o jaké čtyři další firmy, za které „P.“ s C. do prostor poškozené společnosti chodili, se konkrétně jednalo. V návaznosti na skutečnosti zjištěné z doplněného výslechu tohoto svědka pak okresní soud případně zvaží, zda je na místě k objasnění vztahů mezi zúčastněnými osobami nutno doplnit i výslech svědkyň J. R. a J. N.
28. Okresní soud se kromě výše uvedeného dopustil pochybení i tím, že nerozhodl odpovídajícím procesním způsobem o nároku poškozené společnosti na náhradu škody, který řádně a včas uplatnila nejen vůči obžalované A. S., ale i vůči obžalovanému A. D.. Pakliže okresní soud dospěl k závěru, že nelze obžalovaného uznat vinným žalovaným jednáním, správně měl poškozenou s jejím nárokem na náhradu škody uplatněným vůči obžalovanému odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 3 trestního řádu.

C.

29. Krajský soud tak může shrnout, že z výše uvedených skutečností vyplývá, že shledal odvolání poškozené společnosti nedůvodným, proto je podle § 256 trestního řádu zamítl. Odvolání státního pak shledal důvodným. Vzhledem ke skutečnosti, že okresní soud neprovedl dokazování v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí a nehodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, jsou jeho skutkové i právní závěry prozatím nesprávné. Z výše zmiňovaných důvodů proto k odvolání státního zástupce krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek ohledně obžalovaného A. D. ve zprošťujícím výroku (část B napadeného rozsudku) zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu prvního stupně v rozsahu zrušení k novému projednání a rozhodnutí. Okresní soud provede úkony a doplnění dokazování dle shora uvedených pokynů. Provede i další důkazy, vyvstane-li v tomto směru potřeba jejich provedení. Poté tyto nově provedené důkazy včetně důkazů již předešle provedených znovu všestranně zhodnotí v intencích shora uvedeného, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemných souvislostech. Bude přitom muset reagovat i na shora uvedené výtky. Po zhodnocení všech provedených důkazů pak znovu posoudí otázku viny obžalovaného. Bude se zabývat mj. i otázkou zavinění a v případě, že by dospěl k závěru, že lze mít ve vztahu ke

stíhanému jednání za prokázané zavinění ve formě úmyslu nepřímého, bylo by na místě obžalovaného upozornit na možnost odchylného právního posouzení předmětného jednání oproti obžalobě jakožto přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku a upozornit jej na od takové situace se odvíjející práva obžalovaného ve smyslu § 225 odst. 2 trestního řádu. V novém meritorním rozhodnutí bude okresní soud muset reagovat i na argumentaci státního zástupce uvedenou v podaném odvolání a s touto se vypořádat. Bude mít rovněž na paměti, že nárok na náhradu škody byl poškozenou společností uplatněn i vůči obžalovanému A [REDAKCE] D [REDAKCE], kdy o takto ve vztahu k němu uplatněném nároku je tudíž nutno rozhodnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti výroku II. tohoto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 15. 5. 2019

JUDr. Pavel Fait v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Martina Hiřmanová v. r.